

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2643/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.1148/2024/37. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte a Kúria Bfv.I.1148/2024/37. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1. Az indítványozót – mint XXXII. rendű terheltet – a Szegedi Törvényszék 2022. március 7-én meghozott 7.B.592/2010/2879. számú ítéletével bűnösnek mondta ki 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében, ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztés büntetésre, és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte, valamint vele szemben vagyonekobbzást rendelt el. A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla 2024. május 24-én meghozott Bf.I.498/2023/99. számú ítéletében az indítványozó vonatkozásában megállapította a 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében a bűnösséget, mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte, és megállapította a bűnszervezetben történő elkövetést, amelynek értelmében a feltételes szabadságra bocsátás kizárt. Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, amelyben a büntető anyagi jogi szabályok megsértése – a bűnszervezet törvénysértő megállapítása miatt – miatt kérte a jogerős ítélet megváltoztatását és az elsőfokú döntés helybenhagyását.
- [3] A Kúria 2025. július 8-án meghozott Bfv.I.1148/2024/37. számú végzésével az indítványozó vonatkozásában a jogerős ítéletet fenntartotta. A Kúria döntésének indokolásában kifejtette, hogy a bűnszervezet fogalmi elemeinek a vizsgálatokor kötve van a jogerős ítéleti tényálláshoz, attól nem térhet el, így a felülvizsgálati

indítványok bizonyítást kifogásoló, valamint a tényállás megállapításaival ellentétes érveit nem vizsgálja. A Kúria rámutatott arra is, hogy a bünszervezetben elkövetés téves megállapítása miatt csak akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a büntetőjog szabályának megsértése okán törvénysértő büntetés kiszabására került sor. Ebből következően a bünszervezetben történő elkövetés téves megállapítása esetén sem vezet eredményre a felülvizsgálat, ha a kiszabott büntetés nem törvénysértő (nem haladja meg a Btk. általános és különös részében meghatározott tételkereteket). Az indítványozó esetében a bíróság – a törvényi minimumot el nem érő – két év szabadságvesztést szabott ki, amely nem haladja meg a Btk. különös részében meghatározott büntetési tételkeretet, ezért a bünszervezet esetleges törvénysértő megállapítása esetén sem lenne törvénysértő. A Kúria ugyanakkor megállapította azt is, hogy az indítványozó esetében a bíróság törvényesen szabta ki a büntetést mint bünszervezetben elkövetővel szemben. Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

- [4] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben az Abtv. 27. §-a alapján kérte a Kúria Bfv.I.1148/2024/37. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott, mert álláspontja szerint a Kúria megsértette indokolási kötelezettségét, mert nem vizsgálta érdemben a védelem arra vonatkozó érveit, amelyek szerint a bünszervezet megállapításának ténybeli alapja hiányzott. Az indítványozó hivatkozott továbbá arra is, hogy a Kúria döntése nem tett említést az időmúlás tényéről és nem is enyhítette erre tekintettel a kiszabott büntetést, pedig az eljárás megindítása óta már több mint tizenöt év eltelt. Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikkében foglalt törvény előtti egyenlőség elvének sérelmére is hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a Kúria döntése önkényes jogalkalmazáson alapul. Az indítványozó a tulajdonjog sérelmét állítja azon az alapon, hogy vele szemben túlzott mértékű vagyonekobbzást állapított meg a bíróság.
- [5] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [6] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve, amely jelen ügyben teljesült.

- [7] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [8] 3.2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésben foglalt további követelményeknek. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §), a támadott bírósági határozat megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk, XXVIII. cikk (1) bekezdése]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és azokat semmisítse meg.
- [9] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határozni az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e)* pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miatt és mennyiben sérti. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XIII. cikke és XV. cikke vonatkozásában az indítvány releváns, alkotmányjogi érvelést nem tartalmaz a felhívott alaptörvényi rendelkezések és a Kúriai döntés vonatkozásában, mert kizárólag a Kúria döntésének tartalmi kifogását tartalmazza a kiszabott szankció és a jogalkalmazás tekintetében. Ezért az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b)* pontjában foglaltaknak, ami az érdemi vizsgálat akadályát képezi.
- [10] 3.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [11] Az Alkotmánybíróság eljárásában kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV.

11.) AB végzés, Indokolás [28]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tartózkodik az indokolásban megjelenő érvek megalapozottságának vizsgálatától, mert a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.

- [12] Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben alapvetően azt kifogásolta, hogy az alapügyben eljáró bíróságok megállapították a bünszervezetben elkövetést, a Kúria pedig álláspontja szerint nem megfelelően indokolta határozatát. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy annak eldöntése, hogy a bünszervezetben történő elkövetés mikor állapítható meg, nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdés, amelynek eldöntése az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozik. Jelen ügyben a Kúria az indítványozó által felhozott kifogásokat a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslat keretei között vizsgálta, döntésében részletesen megindokolta, hogy az indítványozó esetében a büntetés kiszabása törvényes volt. A Kúria részletesen elemezte a bünszervezet fogalmát, annak értelmezésekor alapul vette az állandó bírói gyakorlatot, a törvény miniszteri indokolását, valamint a vonatkozó nemzetközi egyezményeket, európai uniós dokumentumokat. A Kúria részletesen megindokolta, hogy a jogerős ítéleti tényállás alapján a bünszervezet valamennyi fogalmi eleme megállapítható.
- [13] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme kapcsán hivatkozott arra is, hogy a Kúria nem vette figyelembe a büntetés kiszabásakor az időmúlás tényét. Az Alkotmánybíróság fontosnak tartja, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásban, tehát rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntése az eljárás tárgya. A Kúria feladata ebben az eljárásban annak vizsgálata, hogy a jogerős döntés megfelel-e a törvényi feltételeknek, jelen esetben a jogerős döntésben kiszabott szankció törvényesnek tekinthető-e. Az Alkotmánybíróság a 2/2017. (II. 10.) AB határozatban rögzítette alkotmányos követelményként, hogy amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolása rögzítse az eljárás elhúzódásának a tényét, valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét. Jelen ügyben a jogerős döntést hozó Szegedi Ítéltábla kifejezetten hivatkozott enyhítő körülményként az időmúlás tényére, ezért – a bünszervezet megállapítása ellenére – nem súlyosította az indítványozó vonatkozásában kiszabott, a törvényi minimumot el nem érő végrehajtandó szabadságvesztés mértékét. A Kúria pedig – az indítványozó állítása ellenére – nem súlyosította, hanem hatályában fenntartotta az ítéletet.
- [14] 3.4. A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában az indokolási kötelezettség sérelmére hivatkozással valójában azt sérelmezte, hogy a Kúria továbbra is fenntartotta az indítványozó vonatkozásában bünszervezet megállapítását, amelynek megfelelő és a releváns kérdésekre is

kiterjedő indokát adta döntésében. Az időmúlásra hivatkozás tekintetében pedig megállapítható, hogy azt a bíróságok figyelembe vették a büntetés kiszabásakor.

[15] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményen keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja (erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]).

[16] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában sem az indokolási kötelezettséggel, sem az időmúlással összefüggésben nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró